

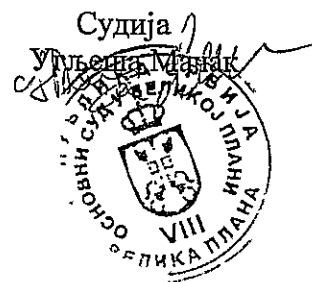

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.11/24
16.01.2025.године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ

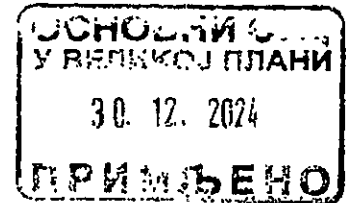
У прилогу достављамо пресуду Апелационог суда у Београду Кж1.1057/24 од 18.12.2024.године ради истицања Грашић Драгославу из Смед.Палаке ул. Првог српског устаника бр. 186 на интернет страницу суда.

Прилог: пресуда Кж1.1057/24 од 18.12.2024.године

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Кж1 1057/24
18.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатовића, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, као записничара, у кривичном предмету окривљеног Асани Хранислава, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 Кривичног законика, одлучујући о жалби јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани Кт.бр.144/24 – Кт.бр.125/24 од 22.08.2024. године, жалби браниоца окривљеног Асани Хранислава, адвоката Бориса Златкова, те жалби окривљеног Асани Хранислава, изјављених против пресуде Основног суда у Великој Плани К.бр.181/24 од 13.08.2024. године, након седнице већа одржане дана 12.11.2024. године, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а након већања и гласања одржаног дана 18.12.2024. године, донео је следећу

ПРЕСУДУ

Усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани, ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Основног суда у Великој Плани К.бр.181/24 од 13.08.2024. године, само у делу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду, окривљеног Асани Хранислава, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 Кривичног законика, за које је изреком пресуде оглашен кривим, на основу одредбе члана 4, 42, 45, 54 и 63 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 3 (три) године**, у коју се урачунава време проведено у притвору по решењу Основног суда у Великој Плани Кпп.бр.21/24 од 16.03.2024. године, који се према окривљеном рачуна од 15.03.2024. године од 17.00 часова када је лишен слободе, и последњи пут продужен решењем Основног суда у Великој Плани Кв.бр.312/24 од 09.08.2024. године, до упућивања у завод за извршење кривичних санкција по правноснажности пресуде, док се жалба окривљеног Асани Хранислава и жалба браниоца окривљеног Асани Хранислава, адвоката Бориса Златкова, **ОДБИЈАЈУ** као

неосноване а ожалбена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К.бр.181/24 од 13.08.2024. године, окривљени Асани Хранислав је оглашен кривим због извршења једног кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ те је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју је урачунато време проведено у притвору. Окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала за које је одлучено да падају на терет буџетских средстава суда.

Против ове пресуде благовремене жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.144/24 – Кт.бр.125/24 од 22.08.2024. године, због неправилне одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду у делу одлуке о изреченој казни и окривљеног осуди на казну затвора у трајању од 3 (три) године и обавезе га на плаћање трошкова кривичног поступка;

-окривљени Асани Хранислав, без навођења законских разлога из којих се жалба може изјавити, али из садржине произлази да је изјављена због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду окривљеног ослободи оптужбе;

-бранилац окривљеног Асани Хранислава, адвокат Борис Златков, због погрешно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба кривичног поступка и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду тако што ће окривљеног ослободити оптужбе.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.1119/24 од 09.10.2024. године, изнео предлог да Апелациони суд у Београду, усвоји жалбу јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани и пресуду преиначи на у тој жалби предложен начин, а да жалбе окривљеног и његовог браниоца, одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду дана 12.11.2024. године, на којој је размотрио целокупне списе, заједно са ожалбеном пресудом и изјављеним жалбама, пресуду испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе окривљеног и његовог браниоца су неосноване, док је жалба јавног тужиоца, основана.

Неосновано се у жалби браниоца окривљеног износи теза о томе да је пресуда

донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер је изрека пресуде неразумљива, а дати разлози о чињеницама које су предмет доказивања противречни изреци и нејасни и противречни наведеним доказима, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде, будући да је пресуда према ставу овог суда, како у изреци тако и у образложењу јасна и разумљива, а суд је о свим чињеницама важним за доношење правилне и на закону засноване пресуде дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Наиме, у жалби браниоца окривљеног се спори утврђено чињенично стање и понављају наводи одбране из првостепеног поступка, износи теза о томе да се у радњама окривљеног не стичу елементи кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ за које је оглашен кривим, већ кривичног дела крађа из члана 203 КЗ. Жалбом се указује да је приликом испитивања оштећеног он остао при изјави коју је дао у тужилаштву из које произлази да није уочио никаква оштећења на прозору, да на лицу места није видео разбијено стакло нити да су решетке на прозорима насилно одваљене, нити је било неких других трагова и оштећења, а не искључује могућност отварања прозора лаким одгуривањем, имајући у виду да су прозори стари. Сам оштећени није био очевидац догађаја, а из његове изјаве произлази да се не може на конкретан и подобан начин утврдити да је окривљени предузео насилне радње. Такође, на основу извршеног прегледа видео снимака са надзорних камера утврђује се да исти јасно показује отворен прозор, кабл довољне дебљине да се прозор не може затворити, па ни један доказ са извесношћу не указује на то да је дошло до обијања предметног прозора. Такође, на основу записника о увиђају се не може утврдити да уочени трагови од дрвета који су испали са рама прозора, представљају резултат оштећења прозора употребом физичке снаге, што произлази и из изјаве полицијских службеника који су испитани у својству сведока, који не искључују могућност да је оштећење у виду трагова дрвета настало услед старости прозора.

Апелациони суд у Београду је предметне жалбене наводе оценио као неосноване. Наиме, правилно је првостепени суд утврдио да наводи одбране да није било насилног отварања прозора јер нема оштећења у виду разбијеног стакла и слично, нису могли бити прихваћени, будући да су супротни изведеним доказима. На основу изјаве оштећеног и записника о увиђају се на несумњив начин може утврдити да је прозор био затворен пре него што је окривљени ушао у просторију и да је ради његовог отварања било неопходно применити одређену физичку силу. Интензитет силе је одговарао карактеристикама прозора, односно његовој старости и начину затварања. Сведок полицајац Анђелковић Ненад је изјавио да је установљено да са задње стране летње баште постоје двокрилни дрвени прозори на озиданом зиду и да се прозори отварају на унутра. У средишњем делу отвора су вертикалне решетке и на симсу се налазе делови од рама прозора и то су ситни делови где се спаја стакло и рам и сматра да могу настати једино ако се примени физичка снага. Наведени исказ сведока полицајца је у сагласности и са записником о увиђају и исказом сведока Милановић Жељка о затеченом стању, те је и према ставу овог суда у конкретном случају са степеном извесности утврђено да је у конкретном случају дошло до насилног отварања два дупла двокрилна прозора који се налазе на висини од 95 цм од земље, који су димензија 130x90 цм, а прозор је обезбеђен и заштитним вертикалним решеткама са спољне стране, где је размак 20 цм између решетки. Сами трагови оштећења одговарају

старости прозора и начину на који је био затворен, како то правилно првостепени суд закључује, па полазећи од утврђеног чињеничног стања правилан је закључак првостепеног суда да се у конкретном случају ради о обијању затвореног прозора и да је провлачење између металних решетака као баријера била већа препрека и за окривљеног и његову конституцију. Окривљени је савлађивањем веће препреке, односно провлачењем између решетки морао учинити већи напор, јер је ствари из унутрашности просторије морао избацити у дужем периоду и пажљиво како би прошле кроз отвор и не би ли их оштетио. па другачији жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се понављају наводи одбране из првостепеног поступка правилност и законитост пресуде није основано доведена у питање.

Жалбени наводи окривљеног у којима се указује на тешке личне и породичне прилике окривљеног и истиче да је кроз отворен прозор одузео храну јер је био гладан, нису имали утицаја на одлучивање овог суда, будући да је према ставу овог суда, првостепени суд као што је напред речено, правилном и свестраном оценом свих изведених доказа, како оних који иду у прилог окривљеног тако и оних који га терете, правилно и потпуно утврдио чињенично стање, закључио да је окривљени у време, на месту и начин утврђен пресудом, у намери прибављања противправне имовинске користи обијањем и савлађивањем већих припрека одузео туђе покретне ствари, у намери прибављања противправе имовинске користи, а затим правилно применио кривични закон када је закључио да се у радњама окривљеног стичу сви како субјективни тако и објективни елементи једног кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ за које је изреком пресуде правилно и оглашен кривим.

Међутим, према ставу овог суда основано је изјављеном жалбом јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани оспорена правилност пресуде у делу одлуке о кривичној санкцији. Наиме, према ставу овог суда, основано је изјављеном жалбом указано да приликом одмеравања кривичне санкције није адекватан значај дао ранијој вишеструкој осуђиваности окривљеног за иста и истоврсна кривична дела, а што је резултирало благим кажњавањем.

Према налажењу овог суда, првостепени суд је правилно утврдио све околности из члана 54 КЗ које утичу на то да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена, па је правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио његове године живота, околност да је незпослен, да је без деце, да оштећени није истакао имовинскоправни захтев, није се придружио кривичном гоњењу, те као отежавајућу околност ранију вишеструку осуђиваност окривљеног због истих и истоврсних кривичних дела, па је поново правилно ценећи ове околности, те степен кривице и јачину повреде и угрожавање заштићеног добра закључио да ће се ефективном казном затвора у трајању од 3 (три) године довољно утицати на окривљеног да убудуће не врши оваква и слична кривична дела.

Према ставу овог суда, казна затвора у трајању од 3 (три) године у коју је урачунато време у притвору је адекватна како тежини извршеног кривичног дела тако и личности окривљеног као извршиоца и њоме ће се довољно утицати на окривљеног да убудуће не врши оваква и слична кривична дела.

Следом свега реченог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 459 став 1 и 457 ЗКП.

Записничар-саветник
Јелена Каличанин Војновић с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић с.р.

